

ILMATIETEEN LAITOS
METEOROLOGISKA INSTITUTET
FINNISH METEOROLOGICAL INSTITUTE

ILMASTOKATSAUS

HELMIKUU 2008 FEBRUARI

Talvi oli Suomen mittaushistorian leudoin
Kausiennusteiden toteutuminen

Heikkoja jäitä helmikuussa 2008. Kuva Anneli Nordlund

Ilmastokatsaus 2/2008

Klimatologisk översikt februari 2008

Sisältö

TALVI OLI SUOMEN MITTAUSHISTORIAN LEUDOIN

**KUUKAUSIENNUSTEIDEN TOTEUTUMINEN
TALVELLA 2007-2008**

KAUSIENNUSTE HUHTI- TOUKOKUULLE

EPÄMÄÄRÄINEN VUODENAIKA

TALVI JATKUI LAUHANA

LÄMPÖTILOJA

SADEMÄÄRIÄ

KUUKAUSITILASTOT

PÄIVITTÄISIÄ TILASTOJA

TUULITIEDOT

PIRKANMAAN ILMASTO

SÄÄ 50 VUOTTA SITTEN

LÄMPÖTILA- JA SADEMÄÄRÄKARTAT

Ilmastokatsaus

13. vuosikerta

Julkaisija: Ilmatieteen laitos
Päätoimittaja: Ari Venäläinen
Toimittajat: Hanna Tietäväinen
Niina Niinimäki
Pirkko Karlsson
Ilmestyy: noin kuukauden
20. päivänä

ISSN: 1239-0291

© Ilmatieteen laitos

Tilaukset:
Ilmatieteen laitos, Ilmastopalvelu
PL 503, 00101 Helsinki
sähköposti: etunimi.sukunimi@fmi.fi
puhelin (09) 19291

Vuositilaushinta on 45 euroa
Prenumerationspriset är 45 euro
Irtonumero 5,05 euroa (sisältää ALV:n)
Lösnummer 5,05 euro (ingår MOMS)
Lainatessasi lehden sisältöä muista
mainita lähde.

Julkaisussa olevat havaintotiedot on tarkastettu päivittäin. Tiedoissa on puutteita, jotka korjataan havaintojen lopullisen tarkastuksen aikana. Täsmälliset tiedot kaikilta Suomen havaintoasemilta ovat käytössä viimeistään 1,5 kk jälkikäteen ja tilattavissa ilmastopalvelusta, palvelupuhelin 0600 10601, hinta 3,01 euroa/min+pvm.

Ilmastoasioita myös verkossa:

<http://www.fmi.fi/saa/tilastot.html>.

Talvi oli Suomen mittaushistorian leudoin

Kuluneen sydäntalven keskilämpötila oli lähes koko maassa korkein sitten 1900-luvun alun. Joulu - helmikuun keskilämpötila oli jopa 4...6,5 astetta kauden 1971 - 2000 keskiarvoa korkeampi. Sydäntalven keskilämpötila oli maan etelä- ja keskiosassa +1,5...-4 astetta ja maan pohjoisosassa -3...-8 astetta. Tavallisesti talven keskilämpötila on koko maassa pakkasen puolella.

Talvipäiviä, eli päiviä, jolloin vuorokauden keskilämpötila on nollan alapuolella, on ollut joulu-helmikuun aikana koko maassa keskimääräistä vähemmän. Erityisesti Etelä- ja Lounais-Suomessa talvipäivät ovat olleet vähissä, sillä niitä on ollut alle puolet kauden 1971 - 2000 keskiarvosta. Maan keskiosassa talvipäiviä oli noin 20 - 30 ja Lapissakin noin kymmenkunta vähemmän kuin tavallisesti. Tavallisesti talvipäiviä on maan etelä- ja keskiosassa 60 - 80 ja Lapissa keskilämpötila jää alle nollan lähes jokaisena joulu-helmikuun päivänä.

Talvi oli paikoin myös poikkeuksellisen sateinen. Joulu-helmikuun aikana koko maassa satoi keskimääräistä enemmän. Läntisimmässä Suomessa sekä Oulun läänissä talven sademaa oli laajalti yli 1,5-kertainen pitkän ajan keskiarvoon verrattuna. Vesi- ja räntäsadepäiviä oli

talven aikana selvästi tavanomaisesta enemmän. Kolmen kuukauden sademäärä vaihteli maan etelä- ja keskiosassa, Oulun läänissä ja Etelä-Lapissa 120 - 250 ja Keski- ja Pohjois-Lapissa 60 - 140 millimetrin välillä. Eniten sadetta, yli 320 millimetriä, kertyi lounaisrannikolle Kemiön Lövböleen.

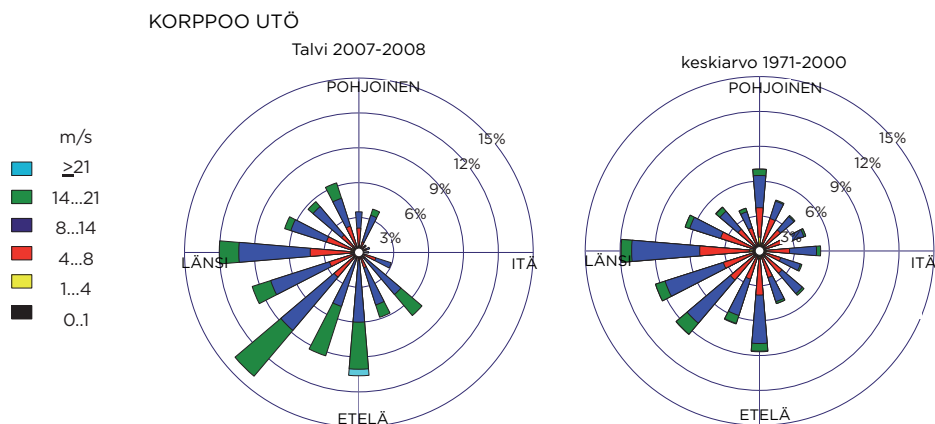
Lumipeite oli maan etelä- ja keskiosassa koko sydäntalven ajan keskimääräistä ohuempi. Helmikuun lopussa maa oli edelleen paikoin lumeton maan etelä- ja lounaisosassa. Päiviä, jolloin lunta oli maassa vähintään yksi senttimetri, oli joulu-helmikuun aikana Etelä- ja Lounais-Suomessa vain noin 20 - 30, kun niitä normaalisti on yli 70. Maan keskiosassakin lumipeitepäiviä oli vain noin 50 - 60. Oulun läänin itäosassa ja Pohjois-Karjalan pohjoisosassa lumipeite oli kuitenkin helmikuun lopussa tavanomainen, paikoin lunta oli jopa keskimääräistä enemmän.

Aurinko paistoi talven aikana keskimääräistä vähemmän etenkin maan etelä- ja keskiosassa. Yhdistettynä lumipeitteen niukkuuteen auringonpaisteen vähyys sai talven tuntumaan erityisen pimeältä. Auringonpaistetuntien määrä jäi maan etelä- ja keskiosassa joulu - helmikuun aikana paikoin alle puoleen tavanomaisesta. Sateisen ja ennätysellisen lauhan

talvisään syynä olivat pääasiassa harvinaisen samantyyppisenä koko talven pysyneet ilmakehän virtaukset. Ilmavirtaukset tulivat Suomeen suurimman osan talvesta etelästä ja lounaasta (Kuva 1.) ja niihin vaikutti muun muassa Atlantin keskimääräistä korkeampi meriveden pintalämpötila. Myös ilmaston maapallonlaajuinen lämpeneminen on osasyys uusiin huipulukemiin. Arvioiden mukaan ilmastonmuutoksen tuoma lisä talven lämpötiloihin on karkeasti runsas aste.

Tähän asti lauhimman talven paikkaa on pitänyt talvi 1924 - 25. Nyt ennätys rikottiin muutamilla asteen kymmenyksillä lähes koko maassa. Esimerkiksi Jyväskylässä kuitenkin talvi 1924 - 25 piti vielä pintansa. Talvi 1924 - 25 olikin sääolosuhteiltaan hyvin paljon tämän talven kaltainen. Tuulet puhalsivat enimmäkseen etelän ja lounaan puolelta tuoden meille lauhaa ilmaa Atlantilta. Tuulen nopeudet olivat 5-8 m/s kovempia kuin keskimäärin ja myrskypäiviä oli tavanomaista enemmän. Lumipeite oli tuolloinkin vähäinen, ja Etelä- ja Lounais-Suomessa satoi tavallista enemmän vettä. Talven sademäärät eivät tuolloin kuitenkaan olleet niin suuria kuin nyt.

Niina Niinimäki

Kuva 1. Tuulen suunnan ja nopeuden jakauma Utössä talvella (joulu - helmikuu) 2007-2008 ja keskimäärin kaudella 1971-2000

Kuukausiennusteiden toteutuminen talvella 2007-2008

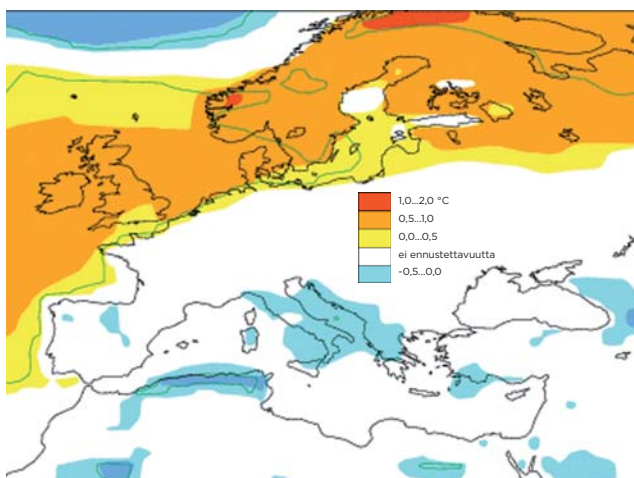
Talvi 2007-2008 eli joulukuusta 2007 helmikuuhun 2008 ulottuva jakso oli Suomessa poikkeuksellisen lauha ja sateinen, lähes koko maassa jopa lauhin sinä aikana, kun säännöllisiä säähavaintoja on tehty. Poikkeama pitkäaikaiseen keskiarvoon oli 2...4 astetta, ja suhteessa lauhinta oli maan itä- ja pohjoisosassa. Marraskuun puolivälissä tehty Euroopan keskipitkien ennusteiden keskuksen (ECMWF) tekemä kausiennuste ennusti suureen osaan Eurooppaa tavanomaista lauhempaa jouluihelmikuulle (kuva 1).

Suurin poikkeama ennustettiin Luoteis- ja Pohjois-Eurooppaan poikkeaman ollessa suurimmillaan Pohjoisella Jäämerellä. Sen sijaan Välimeren alueelle ja Lähi-itään ennustettiin paikoin tavanomaista kylmempää.

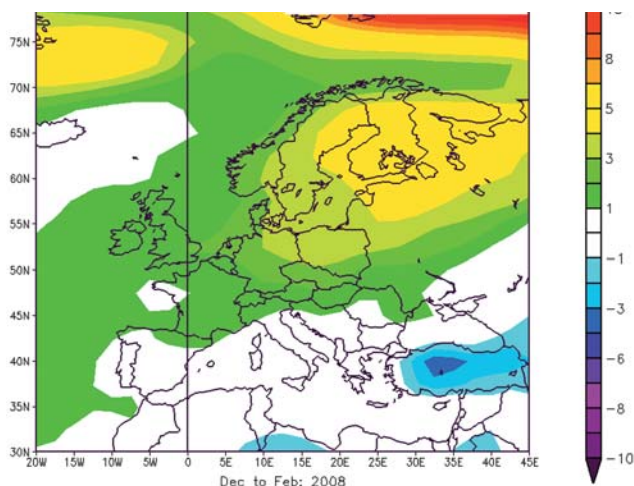
Yhdysvaltain sääkeskuksen NOAA:n tekemästä analyysistä (kuva 2) näkyy, että Pohjois-Euroopan osalta kausiennuste on ollut verrattain hyvä. Poikkeama lämpimään suuntaan on jopa selvästi suurempi kuin oli ennustettu. Myös Välimeren alueen pienempi poikkeama on selvästi näkyvissä. Analyysissä on syytä huomata Pohjoisen Jäämeren suuri poikkeama, jonka aiheuttaa jäätiköiden sulaminen, mitä pidetään yhtenä merkinä ilmaston lämpenemisestä.

Sade-ennusteissa (kuva 3) ennustettiin Pohjois-Eurooppaan ja Pohjois-Atlantilte tavanomaista sateisempaa mutta Keski- ja Etelä-Eurooppaan monin paikoin tavanomaista vähemmän sadetta.

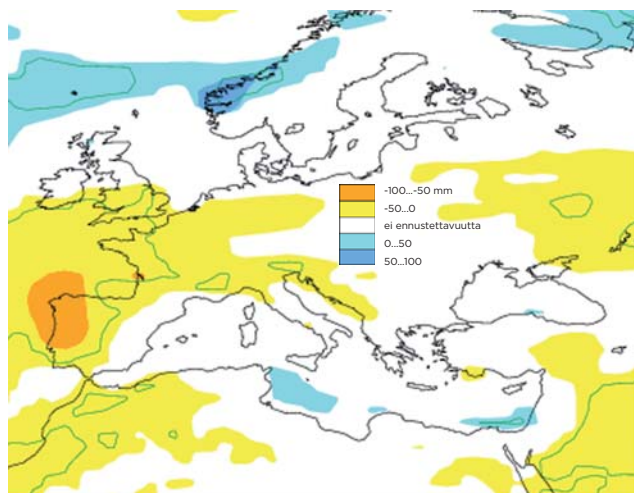
Analyysistä (kuva 4) nähdään, että kuukausiennuste pystyi ennustamaan poikkeama-alueet melko hyvin, eli tavanomaista runsaammat sateet sattuivat Pohjois-Eurooppaan ja tavanomaista niukemmat sateet Etelä-Eurooppaan. Sen sijaan poikkeaman suu-

Kuva 1. Ennustettu keskilämpötilan poikkeama joulukuusta 2007 helmikuuhun 2008 ulottuvalle jaksolle ECMWF:n mukaan

Kuva 2. Analysoitu keskilämpötilan poikkeama Euroopassa joulukuusta 2007 helmikuuhun 2008 ulottuvalle jaksolle NOAA:n mukaan.

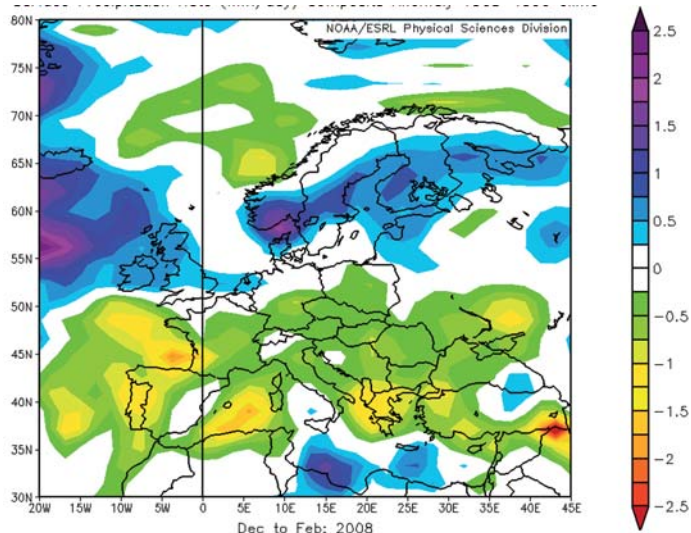
Kuva 3. Ennustettu sademäärän poikkeama Eurooppaan joulukuusta 2007 helmikuuhun 2008 ulottuvalle jaksolle ECMWF:n mukaan

ruus on huomoinnemmin ennustettu kuin lämpötilan tapauksessa ja poikkeaman signaali jäi Pohjois-Euroopassa heikoksi. Huomattakoon, että analyysissä yksikkönä on millimetriä päivässä.

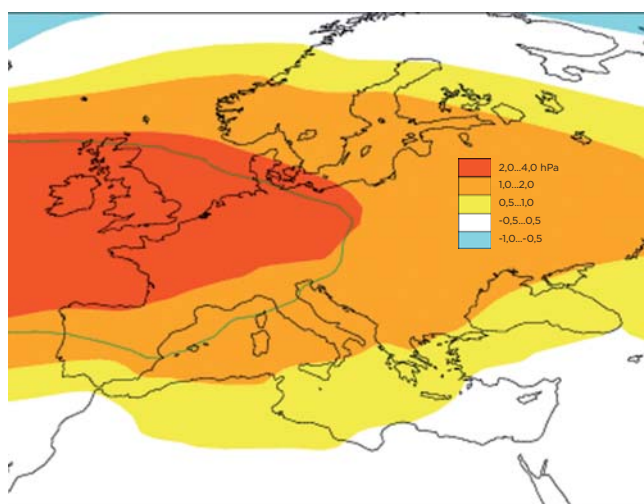
Kuvassa 5 on esitetty ECMWF:n ennustama ja NOAA:n analysoima ilmanpaineen poikkeama joulukuulle. Ennusteesa korkeapaineen alue sijoitui Atlantilte ja Brittein saarille, kun taas analyysissä se sijoittui Keski- ja Etelä-Eurooppaan. Se merkitti, että ilmavirtaukset olivat todellisuudessa pääosin etelän ja lounaan väliltä, kun taas ennustetut ilmavirtaukset olivat lännen puolelta. Se on sopusoinnussa lämpötila- ja sadekarttojen kanssa, sillä sää muodostui lauhemmaksi ja sateisemmaksi kuin oli ennustettu. Läntisempi ilmavirtaus olisi merkinnyt kuivempaa ilmaa ja ajoittaisia kylmän ilman purkauksia, jolloin poikkeamat lämpötiloissa ja sademäärissä olisivat olleet toteutuneita pienempiä.

Kaiken kaikkiaan marraskuussa talveksi annettu kuukausiennuste oli varsin onnistunut. Säätyyppi eli nk. suursäätila pystyttiin ennustamaan melko hyvin.

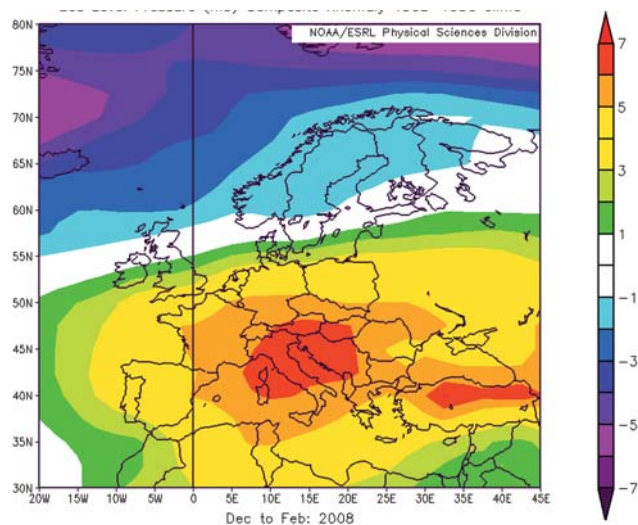
Asko Hutila

Kuva 4. Analysoitu sademäärän poikkeama Euroopassa joulukuusta 2007 helmikuuhun 2008 ulottuvalla jaksolla NOAA:n mukaan.

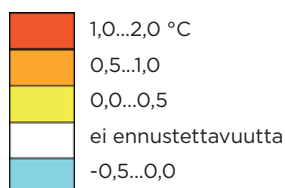
Kuva 5. Ennustettu ilmanpaineen poikkeama Euroopassa joulukuusta 2007 helmikuuhun 2008 ulottuvalla jaksolla ECMWF:n mukaan.

Kuva 6. Analysoitu ilmanpaineen poikkeama Euroopassa joulukuusta 2007 helmikuuhun 2008 ulottuvalla jaksolla NOAA:n mukaan.

Kausiennuste huhti-kesäkuulle 2008

Euroopan keskipitkien ennusteiden keskuksen (ECMWF) 15. maaliskuuta 2008 antaman numeerisen kausiennusteen mukaan huhtikuusta kesäkuuhun 2008 ulottuva jakso on suurimmassa osassa Eurooppaa tavanomaista lämpimämpi. Poikkeama pitkäaikaisesta keskiarvosta on 0,5–1,0 astetta, Keski- ja Etelä-Euroopassa paikoin 1,0–1,5 astetta. Suomessa poikkeama lämpimään suuntaan

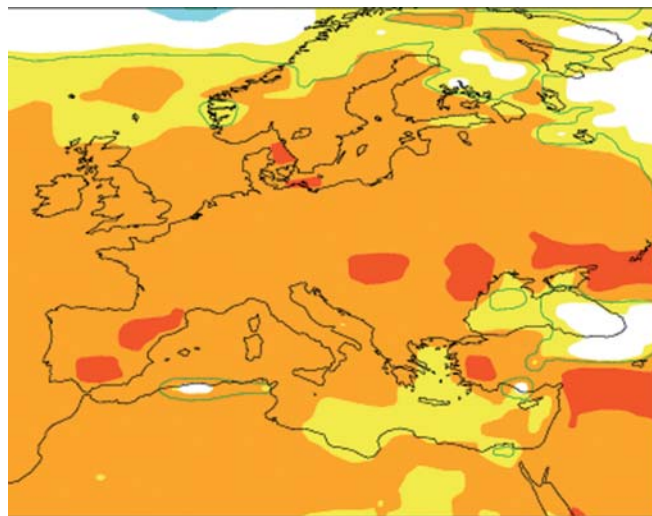
Keskilämpötilan poikkeama pitkäaikaisesta keskiarvosta maalís-toukokuussa 2008 ECMWF:n mukaan.

on suurin maan etelä- ja länsiosassa. Poikkeama lämpimään suuntaan johtuu pääosin siitä, että meriveden ennustetaan olevan Euroopan merialueilla tavanomaista lämpimämpää.

Sademääräennuste ei anna suurimpaan osaan Eurooppaa mainittavaa poikkeavaa pitkäaikaisesta keskiarvosta. Suomessa jakson sadesumman ennustetaan olevan lähellä tavanomaista tai hieman sen alle. On syytä muistaa,

että kausiennuste ei anna informaatiota yksittäisten kuukausien säästä lyhyemmistä jaksoista puhumattakaan, vaan sääolosuhteissa on pohjoisilla leveysasteilla tyypillisesti suuria vaihteluja. Kausiennuste antaa kuitenkin aihetta odottaa, että kevät ja kesä edistyvät tavallista nopeammin varsinkin, kun talvi on ollut poikkeuksellisen lauha.

Asko Huttila

Epämääräinen vuodenaika

Ruotsalaiset ihmettelivät helmikuun loppupuolella, mikä terminen vuodenaika heillä oli meneillään. Ruotsalaisten määritelmien mukaan talvi tulee, kun vuorokauden keskilämpötila on viitenä päivänä peräkkäin alle nolla astetta, kevään tulon taas vaaditaan seitsemän päivää, jolloin vuorokauden keskilämpötila on nollan yläpuolella. Viimeinen mahdollinen syyspäivä voi puolestaan olla 14. helmikuuta. Kun mikään näistä ehdoista ei täyttynyt, oli ruotsalaisten ilmatieteilijöiden tyydyttävä sanomaan, että vuodenaika on yksinkertaisesti epämääräinen.

Tällaisena leutona talvena samaan ongelmaan törmätään myös Etelä- ja Lounais-Suomessa. Meillä termisten vuodenaikojen määrittelyt eivät ole yhtä suoraviivaiset kuin länsinaapureillamme, mutta selvää on, että terminen vuodenaika on vähintäänkin haasteellinen määrittää. Muutamien talvisten päivien jälkeen on vuorokauden keskilämpötila nousut taas useiksi päiviksi nollan yläpuolelle, eikä terminen talvi ole näin ollen päässyt alkamaan. Onko meillä siis maan etelä- ja lounaisosassa vieläkin syksy, vai joko ollaan keväässä? Jäikö talvi kokonaan välistä, vai vieläkö se sieltä tulee?

Lopullisia termisen talven alkupäiviä emme tiedä, ennen kuin ollaan jo kevään puolella. Helmikuun loppuun mennessä ei kuitenkaan etelärannikolla ja lounaisaarisissa ollut lämpömittarin mukaan vielä talvi alkanut. Suurimmassa osassa Suomea terminen talvi alkoi kuitenkin hyvin tyypilliseen aikaan, jo marraskuun puolella.

Niina Niinimäki

Talvi jatkui lauhana

Helmikuun ensimmäisenä päivänä maassamme valitsi lauha eteläpuoleinen ilmavirtaus kun Skandinaaviassa oleva matalapaineen alue liikkui idemmäksi. Sadealue liikkui maamme yli koilliseen ja sateet tulivat etelää myöten pääosin lumena; luoteisella Uudellamaalla lunta kertyi jopa n.15 cm. Matalapaine liikkui 2.-3. päivä maamme itäpuolelle, jonka jälkeen sää muuttui vähäksi aikaa selkeämmäksi ja kylmemmäksi maan lounaisinta osaa lukuunottamatta. Jäämerellä oleva korkeapaine liikkui 5.-7. päivä maamme koillispuolitse Pohjois-Venäjälle, jolloin pakkasen pääsi kiristymään Pohjois-Lapissa paikoin n. 25 asteeseen.

Maan etelä- ja keskiosassa sää jatkui vuodenaikaan nähden lauhana, ja muuttui myös Lapissa lauhemmaksi. Helmikuun 9. päivänä oli pohjoisessa taas ohimenevästi selkeämpää ja kylmempää, mutta jo seuraavana päivänä levisi Norjan mereltä myös sinne hyvin lauhaa ilmaa. Etenkin Etelä-Suomessa esiintyi 10.-12. päivä sakeaa sumua. Jäämereltä levisi kylmempää ja kuivempaa ilmaa 13. päivä maahamme. Kylmään rintamaan liittynyt voimakas tuuli aiheutti sähkökatkoksia Etelä- ja Keski-Suomessa, ja Pohjois-Savosta sekä Pohjois-Karjalasta saatiin myös yksittäisiä havaintoja ukkosesta. Luoteenpuoleinen tuuli heikkeni 14.-15. päivä varsin hitaasti.

Korkeapaineen ylittäessä maamme 16. päivä pakkasen kiristyi maan etelä- ja itäosassa yleisesti 15 asteen vaiheille ja yö oli Etelä-Suomessa talven kylmin. Sää lauhtui kuitenkin nopeasti, kun Jäämerellä oleva matalapaine liikkui itään. Samalla lähinnä maan itä- ja pohjoisosassa satoi lunta. Kuukauden puolivälin jälkeen maassamme vallitsi luoteenpuoleinen ilmavirtaus, jonka mukana

Kuva:Anneli Nordlund

liikkui kuuroittaisia lumisateita maamme yli kaakkoon. Lauha etelävirtaus voimistui uudelleen 21. päivä, jolloin hajanaisia lumi- ja räntäsateita liikkui maamme yli koilliseen.

Norjan merellä kehittyi 21. päivä voimakas matalapaine, johon liittyvä osakeskus liikkui seuraavana päivänä Oulun läänin yli itään. Osakeskukseen liittyi runsaita sateita, jotka tulivat maan etelä- ja länsiosassa suurelta osin vetenä, itä- ja pohjoisosassa lumena. Uutta lunta kertyi Oulun läänin ja Etelä-Lappiin yleisesti n. 15 cm. Sadealueen jälkeen lämpötila kohosi Ahvenanmaalla jopa noin +8 asteeseen. Matalapaineen jälkipuolella pääsi virtaamaan Jäämereltä huomattavasti kylmempää ilmaa varsinkin maan itä- ja pohjoisosaan. Sinne vahvistui nopeasti korkeanselänne, jolloin pakkasen kiristyi näillä alueilla monin paikoin talven ennätyslukemiin. Talven alin lämpötila, -33,7 °C, mitattiin 24.2. Kittilän Pokassa.

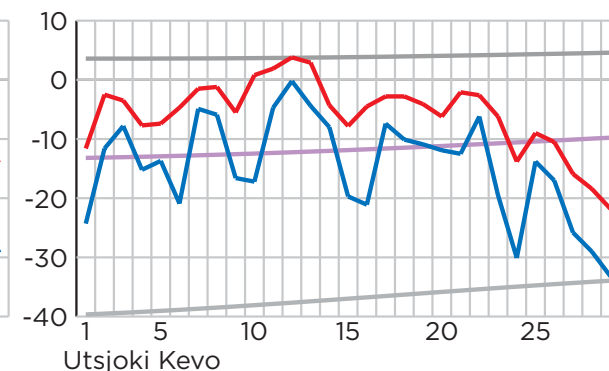
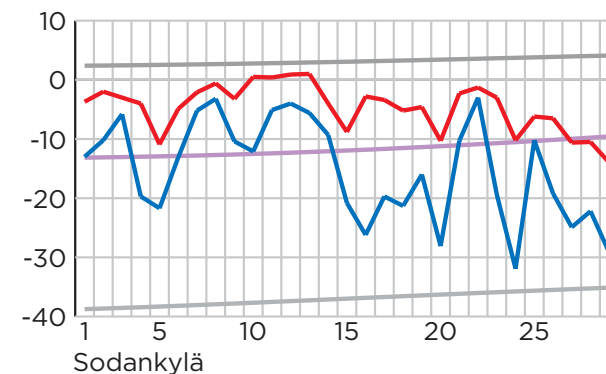
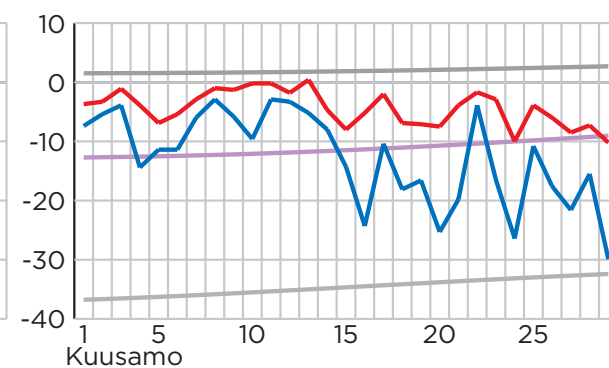
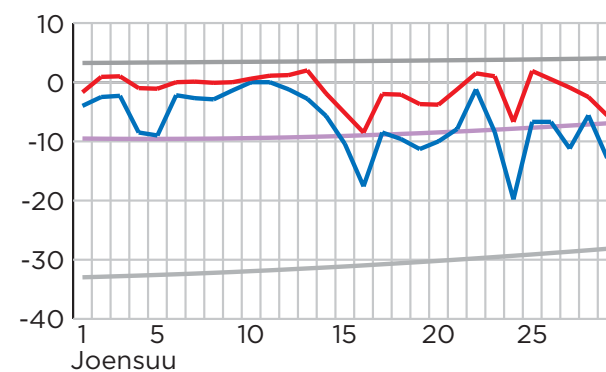
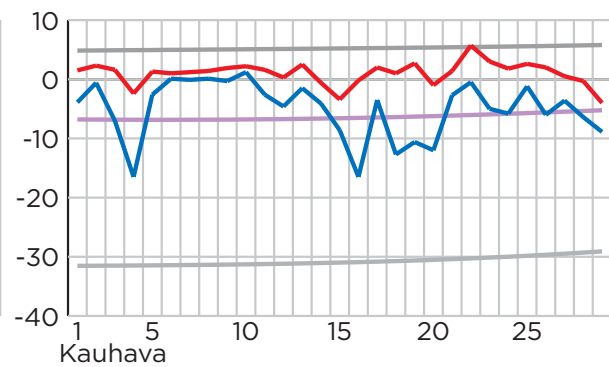
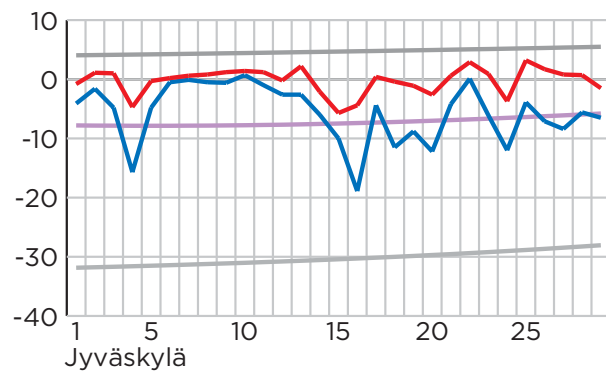
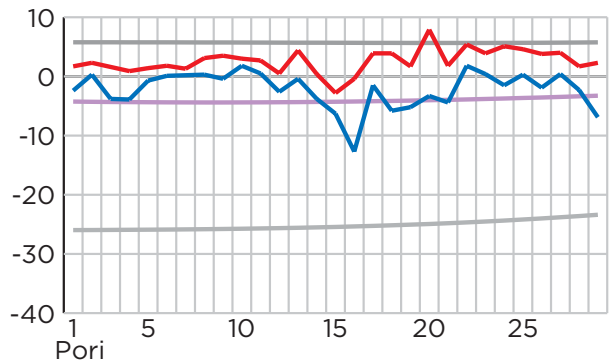
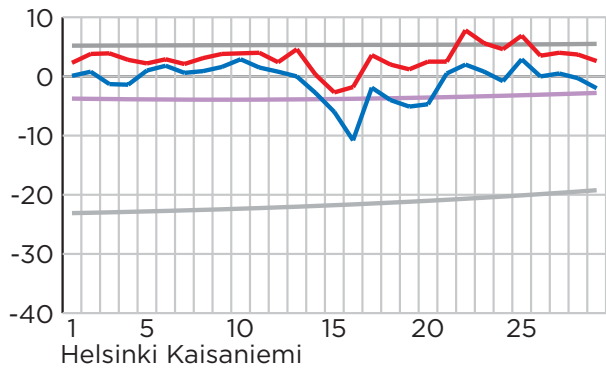
Korkeapaine väistyi uuden matalapaineen ja siihen liittyvän sadealueen tieltä. Sää lauhtui samalla lyhyessä ajassa jopa n. 25 asteella, kun lämpötila kohosi

25. päivä Itä-Suomessa nollan vaiheille ja Lapissakin n. -5 asteeseen. Maan lounaisosassa havaittiin vuodenaikaan nähden harvinaisen korkeita lämpötiloja. Ahvenanmaalla Jomalassa päivän ylin lämpötila oli 24. päivä peräti +9,2 °C, mikä on korkein helmikuussa mitattu lämpötila maassamme sitten vuoden 1998. Näin ollen samana päivänä saavutettiin sekä kuukauden ylin että alin lämpötila, ja näin suuri lämpötilojen ero maamme eri osien välillä on hyvin harvinaista.

Kuukauden loppupäivinäkin sää jatkui hyvin vaihtelevana. Sää oli 26. päivä aurinkoista ja maan lounaisosassa lumettomilla alueilla jopa keväistä. Uusi matalapaine sateineen levisi kuitenkin jo seuraavana päivänä maahamme. Etelä-Suomessa sateet tulivat osittain lumena ja osittain vetenä, Keski-Suomessa lumena. Maan pohjoisosassa jatkui enimmäkseen poutainen pakkassää. Kuukauden päättyessä kylmempää ilmaa levisi myös Etelä-Suomeen ja sateet muuttuivat sielläkin kokonaan lumeksi.

Juha Kersalo
Niina Niinimäki

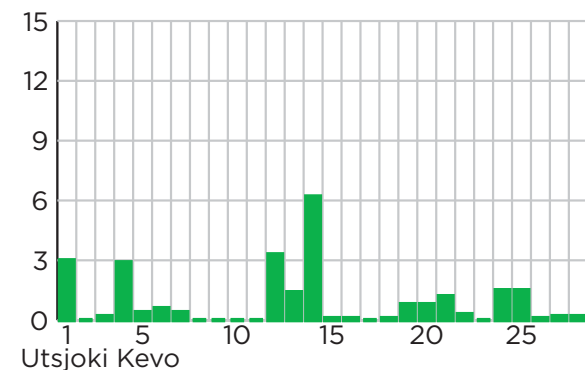
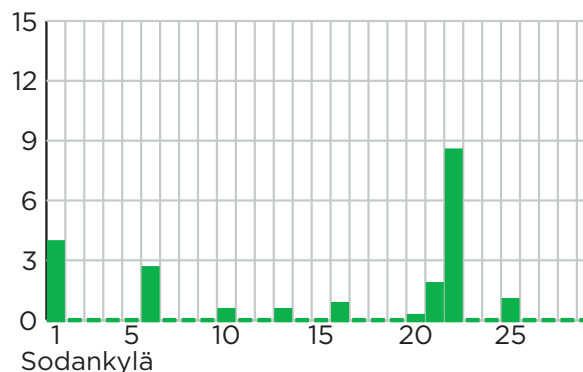
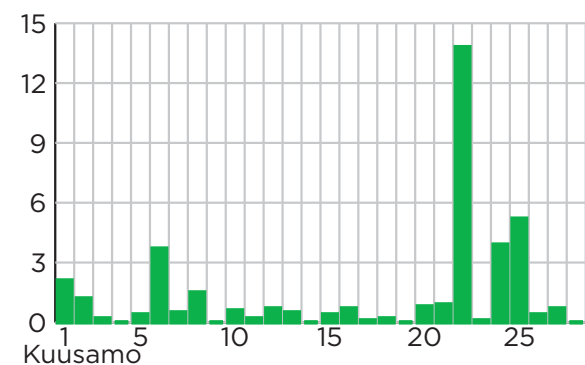
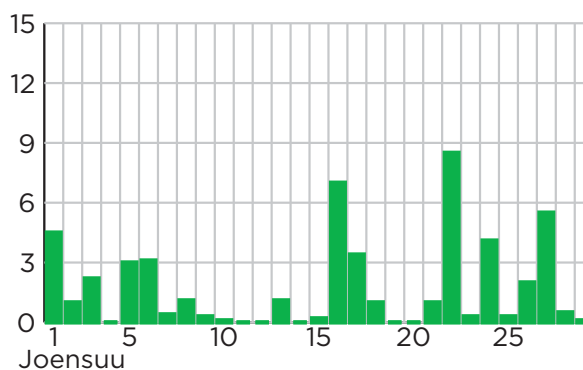
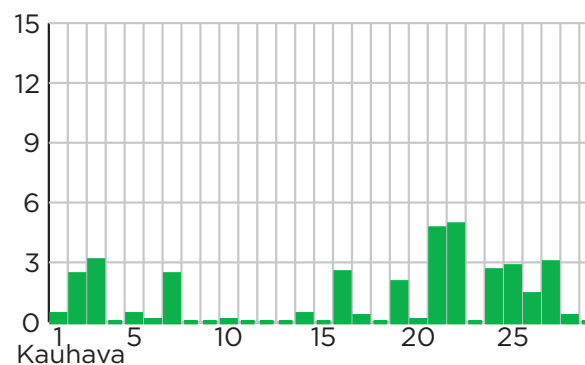
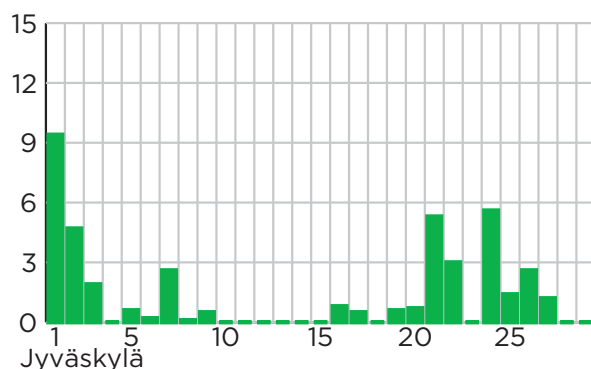
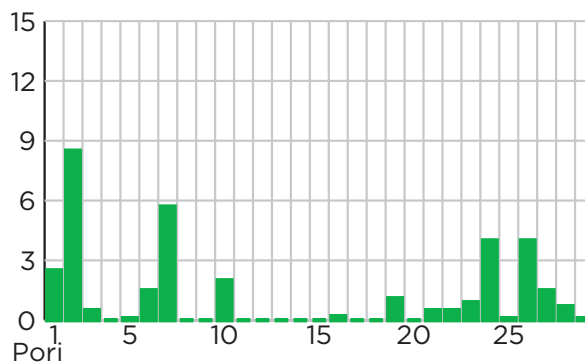
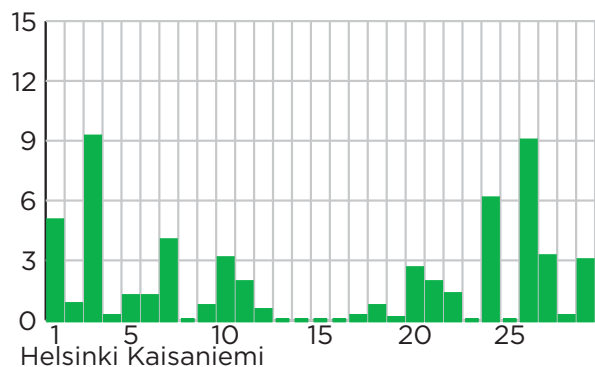
Helmikuun lämpötiloja

Helmikuussa 2008 päivittäin mitattu ylin ja alin lämpötila (°C).
Tasoitettut vertailuarvot ovat kaudelta 1971-2000. Keskimmäinen lila viiva kuvaa vuorokauden keskilämpötilan 50 % arvoa eli mediaania. Ylin ja alin harmaa viiva kuvaavat ylimmän ja alimman lämpötilan 3 % esiintymistodennäköisyyksiä eli ovat poikkeuksellisen arvot.

Februari 2008, dygnets högsta och lägsta temperatur °C. De utjämna referensvärdena är från perioden 1971-2000. Den mellersta lila linjen visar dygnets medeltemperaturs 50% värde, medianvärdet. De övre och nedre grå linjerna anger högsta och lägsta temperaturens 3% sannolikhetsvärde, exceptionellvärdet.

Helmikuun sademääriä

Helmikuussa 2008 mitatut vuorokauden sademäärät millimetreinä.

Dagliga nederbördsmängder (mm) i februari 2008 på några orter.

Helmikuun kuukausitilastot

ILMAN LÄMPÖTILA (°C), SADEMÄÄRÄ (MM) JA LUMEN SYVYYS (CM)
 LUFTTEMPERATUR (°C), NEDERBÖRD (MM) OCH SNÖDJUP (CM)

Havaintoasema	Keskilämpötila °C		Ylin lämpötila °C		Alin lämpötila °C		Pakkaspäiviä	Sademäärä mm				Lumen syvyys 15.pnä cm	
	2008	1971-2000	2008	Päivä	2008	Päivä		2008	1971-2000	Suurin	Päivä	2008	1971-2000
	UTÖ	2.4	-2.5	5.8	25	-6.4		16	6	35	26	9	26
JOMALA	1.8	-3.4	9.2	24	-10.3	16	15	41	32	10	26	-	10
HANKO TVÄRMINNE	1.5	-4.2	6.7	22	-10.4	16	12	64	36	12	3	-	15
KIIKALA	-0.3		6.1	22	-14.3	16	22	92		27	1	8	
HKI-VANTAA	0.2	-5.7	6.9	25	-12.5	16	18	60	34	12	26	0	21
HELSENKI KAISANIEMI	1.1	-4.9	7.8	22	-10.8	16	12	56	36	9	3	-	23
HELSENKI ISOSAARI	1.1		6.4	22	-9.1	16	11	51		9	3	-	
KOTKA KIRKONMAA	-0.1		5.0	22	-11.0	16	16	59		8	24	0	
PORI	0.2	-5.6	5.4	22	-12.7	16	19	36	27	11	2	-	20
TURKU	0.3	-5.3	6.7	22	-14.4	16	20	63	40	18	1	-	24
JOKIOINEN OBS.	-0.4	-6.5	5.7	22	-14.6	16	21	59	29	13	1	4	29
TRE-PIRKKALA	-1.2	-7.0	4.0	22	-16.8	16	23	57	28	10	1	5	30
LAHTI	-0.9	-7.3	5.3	25	-15.6	16	20	55	33	10	24	10	36
UTTI	-1.2	-7.8	5.2	25	-14.6	16	26	60	38	13	1	17	49
NIINISALO	-1.1	-6.9	4.1	22	-16.5	16	24	55	35	14	2	8	42
JÄMSÄ HALLI	-1.9	-8.0	3.4	22	-18.5	16	24	58	26	12	1	18	39
JYVÄSKYLÄ	-2.8	-8.7	3.2	25	-18.9	16	27	42	31	9	1	18	42
MIKKELI	-2.3	-8.3	3.5	25	-16.8	16	25	60	32	14	1	23	45
PUNKAHARJU	-2.8	-8.9	3.2	25	-16.7	24	25	55	30	9	24	20	42
VAASA	-1.2	-6.9	4.0	24	-15.4	4	24	45	20	14	2	10	30
VALASSAARET	-0.4	-5.8	3.9	25	-5.9	16	22	51	26	9	28	11	31
KAUHAVA	-1.9	-8.0	5.7	22	-16.5	4	26	34	23	5	22	6	25
ÄHTÄRI	-2.8	-8.7	3.2	22	-20.3	16	28	55	30	8	1	17	47
VIITASAARI	-3.1	-8.4	2.9	22	-17.1	16	28	33	29	4	21	21	40
KUOPIO	-3.1		2.5	13	-18.7	24	27	52		7	2	19	
JOENSUU	-3.8	-9.9	2.0	13	-19.8	24	27	51	34	9	22	19	64
YLIVIESKA	-3.4		2.5	13	-22.3	16	27	41		7	21	21	
KAJAANI	-5.4	-10.7	0.9	10	-26.9	24	29	35	24	7	21	18	53
HAILUOTO	-3.7	-9.3	2.5	13	-19.7	24	27	30	26	9	24	10	41
RUUKKI	-3.7	-9.0	2.6	13	-20.1	24	27	36	26	8	24	18	38
PUDASJÄRVI	-6.3		1.6	13	-29.6	24	29	27		7	22	35	
SUOMUSSALMI	-6.9		0.5	13	-28.7	24	29	51		16	22	67	
KUUSAMO	-8.1	-12.1	0.4	13	-29.9	29	29	39	29	14	22	68	66
PELLO	-8.3	-12.3	2.3	13	-27.2	24	29	34	25	10	22	50	64
ROVANIEMI	-6.9	-11.0	0.4	13	-20.7	24	29	43	34	17	22	47	62
SODANKYLÄ	-9.5	-12.7	1.0	13	-31.9	24	29	20	29	9	22	62	70
MUONIO	-10.1	-13.3	0.2	13	-28.0	24	29	36	27	13	13	83	66
KILPISJÄRVI	-8.2	-12.5	4.3	12	-24.8	27	27	68	32	21	13	80	86
IVALO	-9.3	-12.2	3.1	13	-27.8	28	29	15	21	5	22	44	61
KEVO	-9.9	-12.8	3.8	12	-33.2	29	29	25	22	6	14	61	63

Kaikiilta asemilta ei ole vertailuarvoja (lyhyt havaintosarja).

Normalvärden finns inte för alla stationer (kort observationsserie).

Helmikuun tuulitiedot

ERISUUNTAISTEN TUULIEN LUKUISUUDET (%) JA KESKINOPEUDET (M/S)
FREKVENSER AV OLIKA VINDRIKTNINGAR (%) OCH VINDENS MEDELHASTIGHET

	N		NE		E		SE		S		SW		W		NW		Tyyntä	Keski- nopeus
	%	m/s	%	m/s	%	m/s	%	m/s	%	m/s	%	m/s	%	m/s	%	m/s	%	m/s
UTÖ	10	8.6	5	8.4	1	3.1	5	7.9	13	11.3	25	10.4	25	8.6	16	10.7	0	9.7
KIIKALA LA	7	2.7	2	1.5	6	3.0	9	3.0	15	4.0	20	2.9	22	2.5	12	2.6	5	2.8
HKI-VANTAAN LA	6	6.1	5	2.7	7	3.5	9	4.0	18	5.9	17	5.2	22	5.5	14	6.5	2	5.1
ISOSAARI	7	8.5	3	4.4	4	6.4	10	5.9	16	10.6	19	7.6	26	7.2	14	9.1	0	7.9
RANKKI	7	7.9	2	4.2	8	5.2	9	4.5	19	6.2	20	6.7	21	6.3	14	6.0	0	6.2
ISOKARI	9	8.7	3	4.1	3	5.7	10	7.7	17	8.5	17	6.4	22	8.1	16	10.5	3	8.1
TRE-PIRKKALAN LA	7	2.8	2	1.3	5	2.2	17	2.9	13	3.0	19	3.2	17	4.5	11	3.7	8	3.0
TAHKOLUOTO	12	9.4	3	2.0	7	4.1	19	7.1	13	8.5	14	7.0	16	9.6	17	9.8	0	8.0
JYVÄSKYLÄ LA	8	4.2	0	2.3	5	3.0	27	2.1	16	2.6	11	2.3	13	3.4	19	5.9	0	3.3
VALASSAARET	8	11.7	7	7.0	7	5.2	15	4.0	17	6.1	14	6.7	17	6.9	16	9.6	0	7.0
KUOPIO LA	3	3.4	2	2.3	14	2.2	17	3.6	14	4.0	17	3.0	15	4.5	13	5.5	4	3.5
ULKOKALLA	10	9.7	4	8.3	6	6.3	20	6.7	14	7.0	19	9.5	11	7.2	15	9.9	1	8.2
KAJAANI LA	3	3.2	6	3.4	9	2.7	18	3.0	14	2.6	19	2.4	14	4.0	7	5.1	10	2.8
OULU LA	3	2.3	4	3.9	11	2.9	28	3.0	13	2.3	14	3.6	8	4.5	17	5.4	4	3.4
KEMI AJOS	8	6.5	8	6.0	11	3.5	25	6.4	13	6.4	13	9.0	6	7.0	14	6.7	2	6.5
KUUSAMO LA	2	1.6	4	3.1	16	2.7	12	3.7	8	3.0	12	3.7	14	2.8	19	2.8	14	2.6
ROVANIEMI LA	6	2.7	10	4.0	17	3.6	13	4.1	12	5.0	18	4.2	5	3.3	18	5.0	2	4.1
SODANKYLÄ	5	1.7	3	2.7	9	2.2	18	3.1	17	2.5	12	2.9	9	2.8	19	2.5	8	2.4
IVALO LA	2	1.8	5	3.1	2	2.6	7	2.8	10	2.9	45	3.4	5	3.8	6	5.8	18	2.8
KEVO	6	3.1	2	1.8	2	2.7	11	3.6	41	2.9	6	2.5	8	2.9	10	6.6	15	2.9

Kovatuuliset päivät, keskituulen nopeus >14m/s, taulukon asemilla:

UTÖ	1.-4.,13.-16.,21.,22.,24.,25.,28.
ISOSAARI	1.-3.,13.,14.,22.
RANKKI	3.,22.
ISOKARI	1.-3.,13.-15.,22.,28.
TAHKOLUOTO	1.,3.,13.-15.,22.,25.
VALASSAARET	3.,13.,14.,28.
ULKOKALLA	1.,12.-14.,16.
KEMI AJOS	1.,12.-14.,16.

Myrskypäivät, keskituulen nopeus >21 m/s, taulukon asemilla määräaikaisilla kansainvälisillä havaintohetkillä tehtyjen havaintojen mukaan:

UTÖ	1.
TAHKOLUOTO	3.
ULKOKALLA	13.

Sääennätyksiä tammikuussa 2008

tarkastettujen havaintojen mukaan

Ylin lämpötila

6,4 °C Bogskär 19. ja 26.1.2008

Alin lämpötila

-31,3 °C Taivalkoski Paloasema 5.1.2008

Suurin kuukausisademäärä

125 mm Kemiö Lövböle

Suurin vuorokausisademäärä

39 mm Miehikkälä Hauhia 19.1.2008

Suomen ennätykset tammikuussa

Ylin lämpötila

10,9 °C Maarianhamina 6.1.1973

Alin lämpötila

-51,5 °C Kittilä Pokka 28.1.1999

Suurin kuukausisademäärä

183 mm Kilpisjärvi 1997

Maakuntien ilmasto: Pirkanmaa

YLEINEN ILMASTONKuvaus

Pirkanmaan maakunta rajoittuu etelässä Kanta-Hämeeseen, pohjoisessa Etelä-Pohjanmaan, idässä Keski-Suomeen ja lännessä Satakuntaan ja pieneltä osaltaan myös Varsinais-Suomeen. Maakunta on miltei kokonaan eteläboreaalista ilmastovyöhykettä; vain pohjoisreunat eli Parkano, Kihniö ja Virrat ovat pääosin keskiboreaalialueita. Kasvien menestymisvyöhyke III kattaa suurimman osan maakuntaa. Edullisempi II-alue käsittää Tampereelta etelään ja kaakkoon ulottuvan alueen ja karumpaan IV-alueeseen kuuluvat pohjoisessa edellämainitut kolme kuntaa, jotka ovat jo Suomenselän vedenjakaja-alueita.

Ilmastollisesti Pirkanmaalta löytyy niin laajoja vesistöalueita kuin karuja metsäisiä vedenjakajaseutuja. Näsijärven laakso jatkuu pohjoiseen ja koilliseen, missä ovat Ruovesi, Tarjannevesi ja Visuvesi ja pisimmällä Virroilla Vaskivesi ja Toisvesi. Längelmäveden laakso ja Pyhäjärvi sekä Roine ja Mallasvesi liittyvät etelämpänä Kanta-Hämeen järvilaaksoon. Ei sovi unohtaa myöskään Ikaalisten Kyrösjärveä. Selvästi ympäristöä korkeampaa ja karumpaa aluetta on pohjoinen vedenjakaja-alue, jonka länsiosia ovat Kurun ylämaat ja itäosia Suomenselän eteläreuna.

Vuoden keskilämpötila on isoissa järvilaaksoissa +4 asteen vaiheilla ja pohjoisen korkeilla seuduilla noin +3 astetta. Kylmin kuukausi on yleensä helmikuu, jolloin keskilämpötila on maakunnan etelä- ja lounaisosissa -7 asteen ja pohjoisosissa -8 asteen vaiheilla. Heinäkuussa keskilämpötila vaihtelee suurten järvien alueen 16,5 asteesta vedenjakajaseutujen 15,5 asteeseen. Vuotuinen sademäärä kohoaa koillisen ja pohjoisen korkeimmilla alueilla noin 700 milliin, mutta on suuressa osassa maakuntaa 600-650 mm. Keski-

määrin vähiten sataa helmikuussa (30-35 mm) ja eniten heinä- tai elokuussa, jolloin sadesummat vaihtelevat 75 ja 90 mm:n välillä.

LÄMPÖILOISTA

Pirkanmaan tilastollisena asemana on Tampere-Pirkkalan lentoasema, joka sijaitsee noin 10 km Tampereen keskustasta lounaaseen. Se edustaa hyvin suurten järvien väliin jäävää vähän korkeampaa seutua. Itse Tampereen ilmastoon vaikuttavat selvemmin Näsijärvi ja Pyhäjärvi. Tampereen Härmälässä toimii myös automaattinen asema. Oleellisia tilastollisia eroja ei näiden paikkojen välillä ole havaittavissa; ainoastaan yölämpötilat ovat toisinaan jälkimmäisellä paikalla vähän lentokenttää alempia. Oheisen taulukon arvoista nähdään, että kautena 1971-2000 vuotuisen keskilämpötilan vaihtelu on lähes 24 °C ja ääriämpötilojen vaihtelu 68 °C.

Korkein havaittu lämpötila vuoden 1959 jälkeen on 32,2 °C, mikä mitattiin Pirkkalassa 29.7.1994 ja Härmälässä päivää aiemmin, Kylmäkoskella (Nauli) 32,1 °C päivää myöhemmin. Kaikkein kuumin päivä on ollut kuitenkin 9.7.1914, jolloin Härmälässä ylin lukema oli 33,1 °C. Heti tilastossa seuraavana tulevat 33,0 °C Mouhijärvellä (Selkee) 12.7.1941 ja 32,5 °C Pälkäneen Myttälässä 10.7.1933. Elokuun lämpöennätys 32,1 °C on niinkin kaukaa kuin 10.8.1912 Härmälästä ja kesäkuun ennätys 32,3 °C 18.6.1939 Mouhijärveltä. Hellepäiviä havaitaan maakunnan lounaisosissa keskimäärin 13-15 kpl sekä itä- ja pohjoisosissa 10-12 kpl kesässä.

Talvien pakkasennätykset ja ainoat 40 asteen alitukset on kirjattu tilastoihin 3.2.1966, jolloin Mouhijärvellä mitattiin -40,9 °C, Kurussa (Länsi-Aure) -40,4 °C ja Juupajoen Hyttiälässä -40,2 °C.

Seuraavana tilastossa tulee tammi-kuu 1987, jolloin kylmintä, -38,5 astetta oli 9.1. Kihniön Aitonevala. Tampere-Pirkkalan alin lämpötila, -35,8 °C mitattiin tuolloin 7.1. Mainittakoon, että 7.2.2007 alin lämpötila Tampereen Siilinkarilla oli -36,7 °C, Virroilla (Äijänneva) -36,6 °C ja Hyttiälässä -36,5 °C. Sotatavina 1941-42 pakkasta oli Mouhijärvellä 35,0 °C niinkin myöhään kuin 14. maaliskuuta.

Kesäkuukausien alimmat lämpötilat on mitattu joko Kurussa (Länsi-Aure) tai Juupajoella (Hyttiälä). Kesäkuun alin lukema -4,0 °C mitattiin Kurussa 5.6.1997, heinäkuun -1,0 °C myös siellä 6.7.1992 ja elokuun -1,8 °C Juupajoella 27.8.1984 ja Kurussa 15.8.1978. Maanpintalämpötiloissa näiden paikkojen lisäksi kylmää on ollut myös Tampereen Härmälässä. Siellä on mitattu vuoden -59 jälkeen heinäkuun alin maanpintalämpötila -4,0 °C 3.7.1967; heti perässä tulee Länsi-Aure -3,8 asteen lukemalla 6.7.1992.

Elokuun ankarin halla koettiin 15.8.1978, kun Kurussa mitattiin -6,4 °C ja Härmälässä minimi oli -5,9 °C 27.8.1970. Härmälän mittauspaikka sijaitseekin alavalla paikalla riittävän kaukana vesistöistä.

Kesäkuussa oli kautena 1971-2000 hallapäiviä Kurussa keskimäärin 5 ja muualla 1-4 kpl, heinäkuussa ainoastaan Kurussa 2 kpl; elokuussa niitä oli yleensä 1-3 kpl, Pälkäneen asemalla ei silloinkaan yhtään.

SATEISTA

Suurimmat vuotuiset sadesummat vuoden -59 jälkeen ovat jääneet niukasti alle metrin. Eniten eli 997 mm satoi vuonna 1988 Ylöjärven Metsäkylällä. Kurussa (Länsi-Aure) satoi samaisena vuonna 960 mm. Tilastossa toisena on Juupajoen Hyttiälä, missä sadetta kertyi vuonna 1974 979

mm. Tampereella sateisin vuosi oli niinikään 1988, jolloin sadesumma oli 876 mm. Kuivimpia vuosia on ollut 1971, jolloin jokseenkin luotettava pienin sadesumma oli 353 mm Toijalan satamassa; Äetsässä (Pehula) kertymä oli 374 mm. Mouhijärvellä (Selkee) satoi vuonna 1969 379 mm. Tampereen kuivin vuosi on ollut 1993 452 mm:n sateella.

Sateisia kuukausia ovat olleet vuosien 1979 ja 1988 heinäkuut. Vuonna 1979 satoi Oriveden Yliskylällä 234 mm ja Vilppulassa 230 mm, vuonna 1988 Tampere-Pirkkalassa 219 mm ja Lempeälässä (Kaakila) 214 mm.

Sateisimpia syyskuukausia olivat lokakuu 2006 Pälkäneen Padaskoskella (188 mm) ja syyskuu 2001 Kangasalla (Jokiranta), jolloin satoi 185 mm. Jokseenkin sateettomia kuukausia löytyy muutamia. Maaliskuussa 1969 sadesumma oli 0,0 mm Ikaalisissa (Varpee) ja 0,3 mm Ylöjärvellä, huhtikuussa 1987 Ikaalisten Vahojärvellä 0,0 mm ja Nokian Tottijärvellä 0,1 mm. Kuivin kesäkuukausi oli heinäkuu 1994 Tampere-Pirkkalassa, jolloin sateli 2,7 mm.

Vuoden 1959 jälkeen ei ole havaittu yli 100 mm:n vuorokausisateita. Tilaston kärjessä on 80,0 mm:n sademäärä, mikä mitattiin 4.7.1997 Kylmäkoskella (Jokihaavisto). Seuraavina tilaston kärjessä on 76,4 mm 6.8.1967 Virroilla (Killinkoski) ja 75,4 mm Ikaalisten Kurkelassa 6.8.1994. Tampereen Härmälässä vettä kertyi 53,3 mm 22.8.1972.

LUMIOLOISTA

Pirkanmaalla on erotettavissa ainakin kolme erilaista aluetta lumipeitteen suhteen. Suuret järvilaaksot, erityisesti Näsijärven ja Längelmäveden laaksot ovat selvästi vähälumisempia ja lumipeiteaika lyhyempi kuin itäisillä ja erityisesti pohjoisilla vedenjakajaseuduilla. Talven ensilumi saadaan Kurun-Parkanon- alueella keskimäärin lokakuun loppupäivinä ja muualla marraskuun ensimmäisellä viikolla. Pysyvä lumi-

peite talveksi on saatu vuosina 1971-2000 keskimäärin Virroilla 29.11, Kurussa ja Parkanossa 1.12, Pälkäneellä 5.12, Juupajoella 11.12, Tampereen Härmälässä 15.12 sekä Kylmäkoskella 23.12. Maan peittyminen lumella kestää kolmen viikkoa maakunnan koko alueella.

Lumipeitteen tilastollinen kasvu etenee siten, että maaliskuun alkupuolella sitä on suurissa järvilaaksoissa noin 30 cm, muualla 35-45 cm, Kurun ylämaila ja Suomenselän etelälaiteilla kuitenkin 50 cm. Pysyvä lumipeite katoaa eteläisistä järvilaaksoista pääosin jo huhtikuun 10.päivään mennessä, mutta pohjoisosan vedenjakajaseuduilta vasta 15.-25. huhtikuuta. Nytkin eroa on 2-3 viikkoa näissä ajankohdissa, joten lumipeiteaika jää suurten järvien rantamilla 5-6 viikkoa lyhyemmäksi kuin ylämaila. Kesto aika vaihtelee 100-110 päivän ja 140-145 päivän välillä.

Suurin Pirkanmaalla havaittu lumensyvyys 124 cm on mitattu 9.2.1984 Parkanon Lamminkoskella; Ikaalisten Vahojärvellä mitattiin samana päivänä 120 cm. Kurussa (Riuttaskylä) lumipeite oli 22.3.1981 121 cm:n vahvuinen. Samalta havaintopaikalta löytyy helmikuulta 1984 jopa 155 cm:n lumensyvyys, mutta kyseessä lienee huomattava kinostuminen ja havaintoa ei voida pitää edustavana. Tampere-Pirkkalassa paksuin hanki löytyy niin ikään 9.2.1984, jolloin lunta oli 93 cm. Mainittakoon vielä, että Härmälässä havaittu suurin lumensyvyys on ollut 78 cm (22.2.1966) ja Pälkäneellä 76 cm (2.3.1984). Varhaisista lumensyvyyksistä mainittakoon Kurussa 17.10.1992 mitattu 39 cm ja myöhäisistä Juupajoella vappuna vuonna 1966 mitattu 50 cm.

Edellä olevien runsaslumisten talvien lisäksi voidaan mainita erikoisen vähäluminen talvi 1974-75, jolloin esim. Härmälässä oli useita lumijaksoja talven mittaan, ja niistä pisin kesti vain kolmen viikkoa (11.2.-5.3) suurimman

lumensyvyyden ollessa ainoastaan 6 cm. Tosin talven suurimmat syvyydet sattuivat 13.1 (16 cm) ja 3.4 (14 cm). Samana talvena Kihniön Aitonevalla ja Juupajoella pysyvä lumi saatiin 18.1. ja se hävisi 20.4. tienoilla. Vielä pisimpään maa oli lumen peittämä Juupajoella (Hyytiälä) eli jopa noin 5 kk (26.11.-23.4). Tällaisena talvena korostuvat erot alavien järvilaaksojen ja korkeampien seutujen välillä.

VIIDENAJAT JA KASVUKAUSI

Termisten vuodenaikojen vaihtelu noudattelee melko lailla korkeussuhteiden mukaista alueellista jakoa. Kesä päättyy pohjois- ja koillisosissa syyskuun 5. ja 10.päivän välillä, lounaan ja etelän alueilla lähempänä kuun puoltaväliä. Talveen siirrytään puolestaan korkeilla seuduilla marraskuun 5. päivän tienoilla, muualla maakunnassa 10.-15.11. Kevät koittaa lounaassa keskimäärin maaliskuun loppupäivinä, Parkano-Juupajoki - linjan koillispuolella huhtikuun 5. päivän vaiheilla. Talvi kestää siis ylämaila noin 3 viikkoa kauemmin kuin alavilla seuduilla.

Kasvukausi alkaa edullisilla kasvupaikoilla maakunnan lounaisosissa viikkoa ennen kuin pohjoisen ja koillisen korkeilla seuduilla. Vuosina 1971-2000 kasvukauden alkupäivämäärä oli Tampereella 23.4, Kurussa 1.5 ja Juupajoella 2.5. Vastaavasti kasvukausi päättyi samoilla paikoilla 20.10, 8.10 ja 11.10, joten eroksi muodostui lähes 2 viikkoa. Siten kasvukauden pituus vaihtelee ylämaiden 160 päivän ja suurten järvilaaksojen 180 päivän välillä.

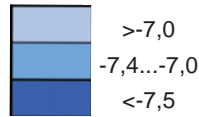
Tehoisan lämpötilan summa oli vuosina 1971-2000 Näsijärven ja Längelmäveden laaksojen 1300°Cvrk:n ja ylämaiden 1100°Cvrk:n välillä. Poikkeuksellisenä kasvukautena 2006 lämpösumma oli esim. Tampereella peräti 1599°Cvrk ja Juupajoelakin 1460°Cvrk. Toisaalta viileänä kesänä 1987 vastaavat lämpösum-

mat jäivät jopa alle 1000°Cvrk: n (Tampere 988 ja Juupajoki 870°Cvrk). Seteisina kasvukausina vettä voi sataa jopa 500-600 mm ja kuivina vain noin 250 mm. Esimerkiksi Tampere-Pirkkalla sateinen kasvukausi oli vuonna 1988 (575 mm) ja kuiva vuonna 1993 (243 mm). Niinpä vuosittaiset erot niin kasvukauden lämpö- kuin sadeoloissa ovat huomattavia.

Juha Kersalo

PIRKANMAA: HELMIKUUN KESKILÄMPÖTILA

KAUDELLA 1971-2000

TAMPERE-PIRKKALAN LENTOASEMA

TILASTOJA KAUDELLA 1971-2000

kk	Lämpötila °C			Lämpötilan ääriarvot		Sade mm	Kuukausisateen ääriarvot				Sadep. >1mm	Suurin vrksade	Lumi 15.p.	Helle- päiviä	Pakkas- päiviä	Halla- päiviä		
	ka	ylin	alin	ylin	v		alin	v	suurin	v							pienin	v
1	-6,7	-3,7	-10,2	7,6	92	-35,8	87	40	73	90	11,2	96	11	20,9	23		29	29
2	-7,0	-3,6	-10,9	9,4	90	-31,2	80	28	72	90	1,5	94	7	19,2	30		26	26
3	-2,8	1,1	-6,6	14,4	90	-29,1	81	32	57	94	5,2	80	8	18,0	30		27	27
4	3,0	7,9	-1,5	24,2	98	-14,8	88	34	75	88	0,9	87	7	20,2	2		18	21
5	9,5	15,3	3,4	28,4	84	-7,2	99	39	94	95	4,1	93	7	28,6		1	6	12
6	14,4	19,9	8,8	31,7	99	-3,0	84	62	169	81	16,1	82	8	41,3		5		2
7	16,5	21,9	11,2	32,2	94	1,5	87	74	219	88	2,7	94	10	37,2		6		
8	14,6	19,5	10,0	31,1	92	-0,4	84	75	137	82	8,8	96	11	30,7		3		
9	9,4	13,5	5,6	24,8	99	-7,0	86	56	121	87	14,2	96	9	32,9			3	7
10	4,7	7,6	2,0	17,5	84	-16,4	92	65	124	80	24,4	82	11	25,8	0		9	13
11	-1,0	1,3	-3,4	10,4	99	-21,7	90	52	111	96	3,3	93	11	29,8	3		22	21
12	-4,6	-2,0	-8,1	7,6	00	-33,0	95	44	91	83	17,3	95	11	19,8	10		27	27
	4,2	8,2	0,0	32,2		-35,8		601					111	41,3		15	167	186

Kuukausikatsaus Suomen sääoloihin

50 vuotta sitten helmikuussa 1958

Sademäärä oli Etelä- ja Keski-Suomessa enimmäkseen tavallista pienempi, Pohjois-Suomessa enimmäkseen tavallista suurempi. Suhteellisesti eniten, yli 200 % normaalista, satoi Lapin läänin luoteisosassa ja suhteellisesti vähiten, alle 50 % normaalista, osissa Varsinais-Suomea ja Satakuntaa. Sade tuli enimmäkseen lumena. Enemmän kuin ¼ asemista ilmoitti sadetta kuukauden 3., 12., 13., 26. ja 27. p:nä. Vähemmällä kuin ¼ asemista oli sadetta vain 15. p:nä.

Lämpötila. Kuukauden keskilämpötila oli 0.1..4.8 astetta normaalia (1921-50) alempi, eniten Perämeren eteläosassa ja vähiten Itä-Suomessa ja Pohjois-Suomen keskiosassa. Kylmintä oli Sodankylässä (-13.7°) ja lämpimintä Utössä (-6.2°). Ylin lämpötila, joka mitattiin kuukauden 1. tai 2. päivänä, vaihteli 5.1..0.8 asteeseen. Alimmaksi lämpötilaksi 2 m:n korkeudella havaittiin -22.5...-37.3 astetta sekä maanpinnalla -25.2...-38.9 astetta. — Pakkaspäiviä (lämpötilan alin arvo alle 0-astetta) oli Vaasassa 27 ja muualla kaikki kuukauden päivät.

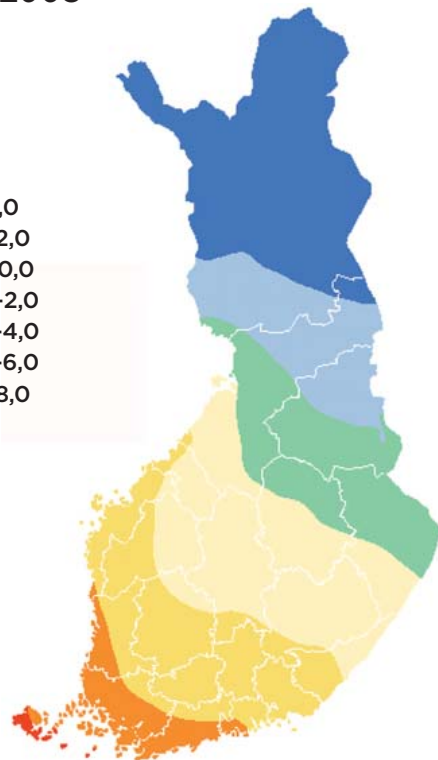
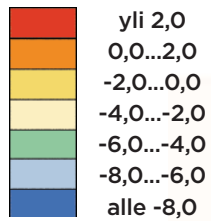
Lumipeite vahvistui melkoisesti helmikuun alkupuoliskolla. Kuukauden 15. p:nä lumen syvyys oli Ahvenanmaalla ja osassa lounaista ja läntistä rannikkoaluetta 1..2, muualla Etelä- ja Keski-Suomessa, 3..7 ja Pohjois-Suomessa 3..9 dm. Myös kuukauden jälkipuoliskolla lumipeite jonkin verran vahvistui. Lumen syvyys oli kuukauden lopussa Ahvenanmaalla 1..2, muualla Etelä- ja Keski-Suomessa 3..8 ja Pohjois-Suomessa 4..9 dm.

Rekikeli. Koko kuukauden aikana vallitsi kohtalainen tai hyvä rekikeli tai umpikeli.

Vesistöjen jää. Jään paksuus oli kuukauden lopussa yleensä 35...65 cm.

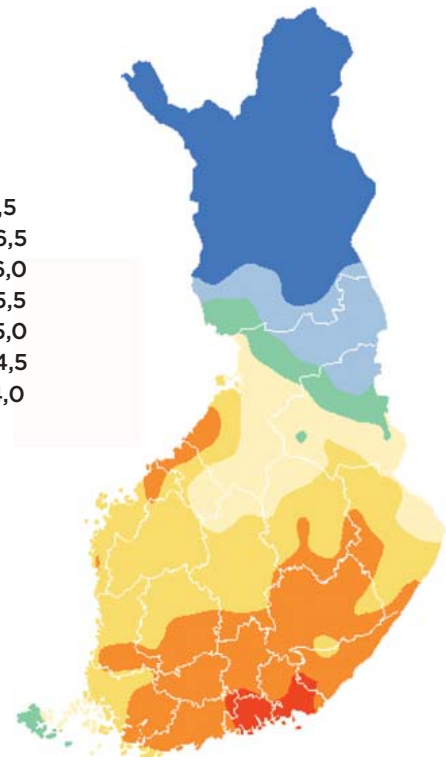
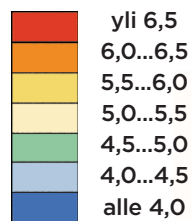
Helmikuun 2008 lämpötila- ja sadekartat

Februari 2008

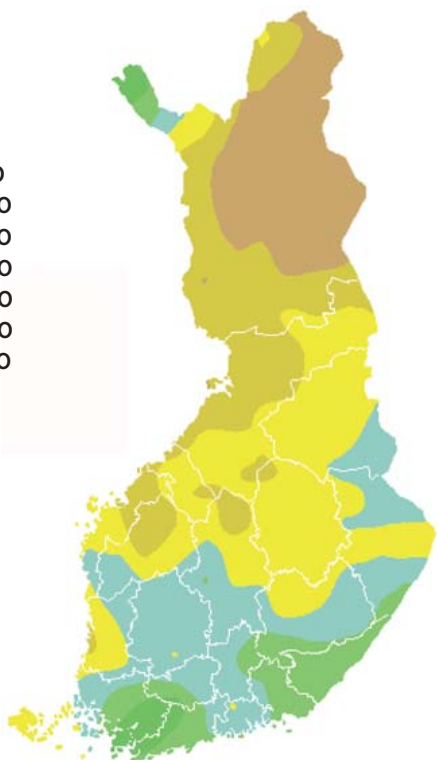
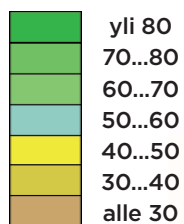
Keskilämpötila (°C)

Medeltemperatur (°C)

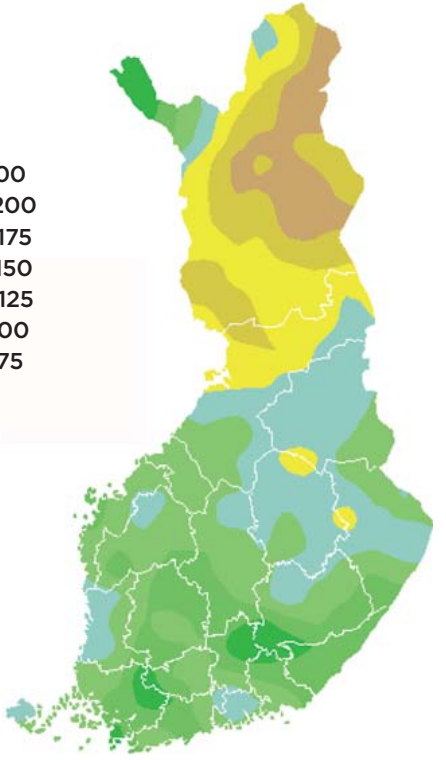
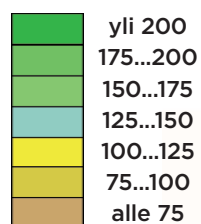
Keskilämpötilan poikkeama (°C) vertailukauden 1971-2000 keskiarvosta

Medeltemperaturens avvikelse från normalvärdet (°C)

Sademäärä (mm)

Nederbörd (mm)

Sademäärä prosentteina vertailukauden 1971-2000 keskiarvosta

Nederbörden i procent av normalvärdet